

binkamâ (VII, 30) de *Ibn(al)-kammâd* 'fill del feridor o colpejador' de l'arrel *kmd* «percutere» (*RMa.*), cf. *Abul Abbâs ben Alcamed* a. 1308, xeikh i intèrpret de l'emperador del Marroc (*BABL* i, 318) i *Kammâd* consta avui com NP algerià (*GGAlg.* 210b). Impossibile fonèticament partir de *Hamad* NP de la família de *Mohamed*, com voldria Pita Mercé (*Argensola*, 336).

VINFAMI, Font de ~

PRON. *mimfâmi*, te. *La Figuera* de Falset, prop del Lloar (XII, 74.13). Potser alteració de *Muhâmmad* O més aviat de *Ibn Hamid* amb propagació de la nasal: *Mimf.* I amb una nasalització semblant hi ha *Mingéma*, prop de La Fatarella (XIII, 72.11), de *Ibn Gâmi*, de la coneguda arrel *gm* 'aplegar', testificat com NP a l'Aràbia i a Algèria (Hess 16, *GGAlg.* 175a).

VINFARO

Pagesia del Segrià, te. Alfés (*GGCLda.*). *Binfaro* o *Avinfaro* segons Reig Vilardell, despoblat al N. d'aquest poble, es despoblà el S. XVI o XVII (*Monogr.* s.v. Alfés). Infundada l'accentuació *Vinfaró* que li copien *AlcM* etc.

PRON. *mimfâru*, poble derruït entre Alfés, Alcanó, Albatàrrec (Casac, 1920). Jo també hi vaig constatar la pron. *bimfâro* (1935, 1958 etc.); 1359: «loch de *Vinfaren*, 12 focs» (*CoDoACA* XII, 19). Ja explicat en *LleuresC*, 202, n. 50, com provinent de l'ar. *Ibn hârûn*, que segons la norma de l'àrab vulgar s'accentuava en la penúltima sil·l.; de l'arrel *hûr* 'audàcia', 'perill': d'on ve el nom del cèlebre califa *hârûn al-Rašid* amb el mateix retrocés accentual el nom de la ciutat portuguesa *Faro*, antigament *Fârào*.

VINFATGEIG

Alq. antiga mall., te. de Montuïri; en el *Rept.*: «alcheria d'*Aben hageg*» (Cuadrado, 422, Bof. 33); *Abenhagetx* (Bof. 106); de l'ar. *ibn al hağğâğ* fill del pelegrí; cf. *Oqba ben al-hağğâğ* en *Al-Ifošani, Història dels Judges de Còrdova* (p. 192, del text àrabic).

VINFERRI

Despoblat en el te. de Juneda (Reig Vilardell, s. v. *Vinferrí*); 1359: «loch de *Vinferre*, 6 fochs» (*CoDoACA* XII, 21.7). Un altre *Abinferrí* assenyala *AlcM* en el *Rept.* de Mallorca: *Benferrí* xurro, poble del p. jud. Oriola. Cal ajuntar-hi, amb *Abn-* variant de *Ibn-*

Anferrí, poble de 10 cases en els Ports de Morella, cit. en el S. XVI pel Memorial Muñoz (*BSCC* XIV) entre *Vallibona* i *Ferreros*, seguit de Xert; es pregunta el publicador si és un grup de masies del te. de Castell de Cabres (*BSCC* XIV, 432).

Anant amb *Ibn* és de creure que el NP també sigui aràbic i no pas el ll. FERRUM. Però llavors hi ha diversos candidats amb títols versemblants: *a*) de la fecunda arrel *frb* «gaudere, convivium» (*RMa.* 405, 35) que ha donat 6 NPP a Aràbia i altres tants a Algèria, entre ells *Fârih*, segurament pron. amb *ä* davant la *i*; *b*) de l'arrel *frğ* no menys fecunda i general (cf. *RMa.* «intermedium, spatiari, sanitas, amenitas, vulva») i amb gran abundor de NPP, quasi tant com (*a*) a Algèria i Aràbia (Hess, 44b); *c*) arrel més escassa en antroponímia però també coneguda *frr* («fugere» *RMa.*). Podrem preferir (*c*) com el més senzill, perquè l'accentuació en vulgar seria *fèrri*, havent-hi sil·laba tancada, però potser el més versemblant és que hi contribuïssin també (*a*) i (*b*) confonent-se tot plegat entre els moriscos; el nom veí *Ferreros* del Memor. Muñoz, sembla venir de *Ferra* intensiu de l'arrel (*c*).

VINGALBÓ

Pda. del te. de La Fatarella (XIII, 74.16). Homòleg del del «moro *Abengalbón*» que fa gran paper en el Poema del Cid, arrel *glb* «vincere» (*RMa.*, 650, 19), d'on vénen els NPP *Ghaleb* i *Ghellab* a Algèria i 3 noms a Aràbia (Hess, 43).

VINLLUBÍ, = *Aben-lubí*, forma antiga del nom de *Llubí*, poble de Mallorca, com detalllem en l'art. del v. I, 189.

VINSARCÓ

Nom antic, citat junt amb *Manises* escrit *Abinçarco* en doc. de 1273 (Mtz.Fdo., *DocValACA*, 1615). *Binzarco* figura en la llista de noms de moriscos de Senija, c. l'a. 1600, compilades per M. Gadea (XXXIV, 05.21). NP derivat de *azraq*, fem., *zarqa*, 'blau, ull-blau', venia també el nom del capítost moro Alazrac, rebel a Jaume I i Pere el Gran; format amb el sufix hipocorístic *-ûn* (estudiat per Littmann i Ga. Gómez, *Arabica*, 1959, 129 ss. i usual *Zârkûn*, *Zârgûn* a Algèria (*GGAlg.* 188), i hi ha a Aràbia altres 5 NPP d'aquesta arrel (Hess, p. 25).

VINSOCLA

«In honore de *Avinzocla*, exarico del alfachim»